

[Ministeren for skatter og afgifter]

1981 udgør skattens andel af indkomsten henholdsvis 39,9 pct. og 40,3 pct. Der er således tale om en forøgelse af skattens andel af indkomsten på kun 0,4 procentpoints fra 1980 til 1981.

For personer med en skattepligtig indkomst i 1980 på 150.000 kr. og i 1981 på 162.000 kr. udgør skattens andel af indkomsten 46,2 pct. og 47,1 pct. i henholdsvis 1980 og 1981. Der er altså her tale om en stigning på 0,9 procentpoints fra 1980 til 1981; det er her, vi har det såkaldte knæk.

For personer med skattepligtige indkomster på 200.000 kr. i 1980 og 216.000 kr. i 1981 udgør den tilsvarende stigning 0,8 procentpoints, fra 51,9 pct. til 52,7 pct.

Endelig er der for personer med skattepligtige indkomster på 300.000 kr. i 1980 og 324.000 kr. i 1981 tale om en forøgelse af skattens andel af indkomsten på 0,6 procentpoints, fra 57,6 pct. til 58,2 pct. Der er således tale om forholdsvis beskedne stigninger i den procentdel af indkomsten, som indkomstskatterne lægger beslag på, og stigningen i skattetrykket er større for skatteydere med højere indkomster end for folk med jævne indkomster. Det er kendsgerningerne, hr. Ellemann-Jensen, og jeg synes, at hr. Ellemann-Jensen fortsat lægger røgslør hen over kendsgerningerne.

Flere ordførere har kritiseret, at de enlige pensionister kommer til at betale skat i 1981. Det spørgsmål har jeg været inde på i svaret på spørgsmål 22. Jeg oplyser her, at indtil 1975 betalte de enlige pensionister skat, på samme måde som ægteparpensionisterne hele tiden har gjort det. I de senere år er pensionerne steget mere end personfradraget, og dette har betydet, at stadig flere pensionister med en mindre indtægt ved siden af pensionen er kommet til at betale skat.

Jeg har selvfølgelig sympati for at trække alderspensionerne ud af beskatningen – det fremgår i øvrigt også af socialdemokratiets program – men desværre er det ikke muligt at gennemføre en sådan reform på nuværende tidspunkt. I øvrigt må spørgsmålet om at fritage alderspensionerne for beskatning indgå som et element i prioriteringen af den offentlige udgiftspolitik på alderspensionsområdet.

Hr. Glistrup og hr. Rahbæk Møller havde meget kraftige og stærkt kritiske bemærkninger om netop dette forhold. Hr. Glistrup sag-

de, at der var tale om, at man nu pålignede pensionisterne flere hundrede millioner kroner i skat. Også det er at lægge røgslør hen over kendsgerningerne – i hvert fald hvis man foretager en realistisk sammenligning. Hr. Glistrup vil sikkert give mig ret i, at ved en uændret indkomst for en pensionist indeholder forslaget, som det nu foreligger, en egentlig skattelettelse. Det, der kan begrunde, at man anvender en argumentation som den, hr. Glistrup anvender, er, at pensionerne i de kommende år faktisk vil stige, og at det selvfølgelig i sig selv giver grundlag for en øget beskatning, men næppe i den størrelsesorden, hr. Glistrup opererer med.

Må jeg sige til hr. Rahbæk Møller, som hævder, at der er tale om at forringe personfradraget, at det ikke er rigtigt. Enlige pensionister har i dag et personfradrag på 28.000 kr., og det stiger til 29.500 kr. Altså er der tale om, at personfradraget stiger for denne gruppe, men det stiger ikke så meget som det sammenligningsgrundlag, hr. Rahbæk Møller opererer med.

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen med hr. Bernhard Baunsgaard, men vil sige, at hr. Rahbæk Møllers udgangspunkt er, at personfradraget skulle stige med godt 8½ pct. Det, der er hovedlinjen i lovforslaget, er lige præcis, at alle de beløbsgrænser, vi opererer med, faktisk kun skal stige med 2,7 pct. Og hr. Rahbæk Møller ved godt, at der er taget selvstændigt initiativ til, at netop når det drejer sig om personfradraget, og når det drejer sig om første skalatrin, så foretager man en ekstraordinær forhøjelse. Derfor mener jeg ikke, at der er grundlag for den argumentation, hr. Rahbæk Møller kører frem med.

Jeg skal lige gøre nogle enkelte bemærkninger, først om de ændringsforslag, der er stillet af venstre og konservative og i øvrigt også af socialistisk folkeparti og fremskridtspartiet. Mine bemærkninger til dem skal være, at dem må jeg afvise, allerede af den grund, at de medfører et ganske betydeligt provenutab. Gennemførelsen af ændringsforslag nr. 2 og nr. 3, der er stillet af venstre, konservative og fremskridtspartiet, vil i alt medføre et provenutab på omkring 325 mill. kr. set i forhold til de gældende regler. Når det drejer sig om ændringsforslag nr. 5, der er stillet af socialistisk folkeparti, vil provenutabet være ca. 155 mill. kr., hvoraf ca. 65 mill. kr. vedrører staten og ca. 90 mill. kr.